Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 25 päivänä heinäkuuta 1978,

hammaslääkärin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi

(78/686/ETY)

(EYVL L 233, 24.8.1978, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi 89/594/ETY, annettu 30 päivänä lokakuuta 1989	L 341	19	23.11.1989
►**M2**	Neuvoston direktiivi 90/658/ETY, annettu 4 päivänä joulukuuta 1990	L 353	73	17.12.1990

Muutettu:

►**A1**	Kreikan liittymisasiakirja (*)	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirja	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995

(*) Tätä asiakirjaa ei ole julkaistu suomenkielisenä.

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 25 päivänä heinäkuuta 1978,

hammaslääkärin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi

(78/686/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 49, 57, 66 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [2],

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen mukaisesti kaikenlainen kansalaisuuteen perustuva syrjintä liikkeen perustamisen ja palvelujen tarjoamisen yhteydessä on kielletty siirtymäkauden päätyttyä; kyseistä kansalaisuuteen perustuvaa kohtelua koskevaa periaatetta sovelletaan erityisesti annettaessa lupa hammaslääkärintoimen harjoittamista sekä ammatillisten järjestöjen tai toimielimien rekisteriin merkittäessä tai niiden jäsenyyden saamisessa,

kuitenkin näyttää aiheelliselta saattaa voimaan tiettyjä säännöksiä, joilla helpotetaan sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä hammaslääkäreiden toiminnan osalta,

perustamissopimuksen mukaisesti jäsenvaltiot eivät saa antaa minkäänlaista tukea, joka saattaisi vääristää sijoittautumisen edellytyksiä,

perustamissopimuksen 57 artiklan 1 kohdassa määrätään tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroista tunnustamista koskevien direktiivien antamisesta; tämän direktiivin tarkoituksena on sellaisten tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustaminen, joiden perusteella voidaan ryhtyä harjoittamaan ja harjoitetaan hammaslääkärintointa sekä erikoishammaslääkärin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustaminen,

erikoishammaslääkärikoulutuksen osalta koulutuksen antaman kelpoisuuden vastavuoroinen tunnustaminen on suotavaa, jos tämä kelpoisuus antaa oikeuden käyttää erikoishammaslääkärin nimikettä, vaikkakaan se ei ole edellytyksenä erikoishammaslääkärin toiminnan aloittamiselle,

ottaen huomioon nykyiset jäsenvaltioiden väliset erot hammaslääketieteen erikoisalojen lukumäärässä ja tällaisten erikoisalojen koulutusohjelmien luonteessa ja pituudessa olisi yhteensovittamista varten laadittava tietyt säännökset, joiden tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita etenemään tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisessa tunnustamisessa; tällainen yhteensovittaminen on toteutettu hammaslääkärintointa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetulla neuvoston direktiivillä 78/687/ETY [3],

vaikka edellä mainitun yhteensovittamisen tarkoituksena ei ole jäsenvaltioiden kaikkien erikoishammaslääkärikoulutusta koskevien

---

([1]) EYVL N:o C 101, 4.8.1970, s. 19
([2]) EYVL N:o C 36, 28.3.1970, s. 17
([3]) EYVL N:o L 233, 24.8.1978, s. 10

▼B

säännösten yhdenmukaistaminen, on kuitenkin tarkoituksenmukaista edetä niiden erikoishammaslääkärin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisessa tunnustamisessa, jotka eivät ole kaikille jäsenvaltioille yhteisiä, sulkematta kuitenkaan pois mahdollisuutta myöhempään yhdenmukaistamiseen tällä alalla; tässä yhteydessä katsottiin, että erikoishammaslääkärin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustaminen tulee rajoittaa niihin jäsenvaltioihin, joissa kyseiset erikoisalat tunnetaan,

koska direktiivi tutkintotodistusten vastavuoroisesta tunnustamisesta ei välttämättä merkitse kyseisten tutkintotodistusten edellyttämän koulutuksen vastaavuutta, tutkintonimikkeiden käyttö tulee sallia vain sen jäsenvaltion kielellä, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee,

helpottaakseen kansallisten viranomaisten toimintaa tämän direktiivin soveltamiseksi, jäsenvaltiot voivat määrätä, että tämän direktiivin koulutusvaatimukset täyttävän henkilön on muodollisten tutkintotodistusten lisäksi esitettävä sen maan toimivaltaisen viranomaisen, josta hän on peräisin tai josta hän tulee, antama todistus siitä, että kyseiset tutkintotodistukset ovat sellaisia, joita tässä direktiivissä tarkoitetaan,

palvelujen tarjoamisen yhteydessä vaatimus ammatillisten järjestöjen tai toimielinten rekisteriin merkitsemisestä tai jäsenyydestä, joka liittyy toiminnan kiinteään ja pysyvään luonteeseen, muodostaisi epäilemättä, kun toimintaa harjoitetaan väliaikaisesti, esteen henkilölle, joka aikoo tarjota palveluja; kyseinen vaatimus on tästä syystä kumottava; tällaisessa tapauksessa on kuitenkin taattava ammatillinen valvonta, joka on mainittujen ammatillisten järjestöjen tai toimielinten tehtävänä; tästä syystä olisi, jollei perustamissopimuksen 62 artiklasta muuta johdu, säädettävä, että asianomainen voidaan velvoittaa esittämään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle palveluiden tarjoamista koskevat yksityiskohtaiset tiedot,

kun on kyse hyvän maineen ja nuhteettomuuden vaatimuksista, on erotettava toisistaan vaatimukset, jotka on täytettävä ennen kuin ryhdytään harjoittamaan ammattia, ja ne, jotka on täytettävä sitä harjoitettaessa,

palkatussa työssä toimivien hammaslääkäreiden suhteen työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1612/68 [1] ei sisällä erityisiä säännöksiä nuhteettomuudesta tai hyvästä maineesta, ammatillisesta valvonnasta eikä ammattinimikkeiden käytöstä; jäsenvaltiosta riippuen tällaisia säännöksiä sovelletaan tai voidaan soveltaa sekä palkatussa työssä oleviin että itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiviin henkilöihin; hammaslääkärintoimi kaikissa jäsenvaltioissa edellyttää tutkintotodistusta, todistusta tai muuta muodollista kelpoisuutta osoittavaa asiakirjaa hammaslääketieteessä; mainittua toimintaa harjoitetaan sekä palkattuna työntekijänä että itsenäisenä ammatinharjoittajana, tai samat henkilöt voivat uransa aikana harjoittaa ammattiaan molemmilla tavoilla; näiden ammattihenkilöiden vapaan liikkuvuuden mahdollisimman tehokkaaksi edistämiseksi yhteisön alueella näyttää tarpeelliselta ulottaa tämän direktiivin soveltaminen koskemaan palkatussa työssä toimivia hammaslääkäreitä,

hammaslääkärikunta ei vielä ole järjestäytynyt Italiassa; tästä syystä on tarpeen antaa Italialle lisäaikaa muiden jäsenvaltioiden antamien hammaslääkärin tutkintotodistusten tunnustamista varten,

tämä tarkoittaa lisäksi, että ne henkilöt, joilla on Italiassa annettu lääkärin tutkintotodistus, eivät voi saada tämän direktiivin 19 artiklan vaatimukset täyttävää todistusta, ja

tässä tilanteessa on tarpeen lykätä yhtäältä Italian velvollisuutta tunnustaa muiden jäsenvaltioiden antamia tutkintotodistuksia ja toisaalta jäsenvaltioiden velvollisuutta tunnustaa Italiassa annettuja 19 artiklassa tarkoitettuja tutkintotodistuksia,

---

[1] EYVL N:o L 257, 19.10.1968, s. 2

▼B

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

SOVELTAMISALA

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan direktiivin 78/687/ETY 5 artiklassa määriteltyyn hammaslääkärintoimeen, jota harjoitetaan seuraavilla nimikkeillä:

— *Saksassa:*
”Zahnarzt”;

— *Belgiassa:*
”licencié en science dentaire/licentiaat in de tandheelkunde”;

— *Tanskassa:*
”tandlæge”;

— *Ranskassa:*
”chirurgien-dentiste”;

— *Irlannissa:*
”dentist”, ”dental practitioner” tai ”dental surgeon”;

▼M1

— *Italiassa:*
”odontoiatra”;

▼B

— *Luxemburgissa:*
”médecin-dentiste”;

— *Alankomaissa:*
”tandarts”;

— *Yhdistyneessä kuningaskunnassa:*
”dentist”, ”dental practitioner” tai ”dental surgeon”;

▼A1

— *in Greece:*
”οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος”;

▼A2

— *Espanjassa:*
Licenciado en Odontología;

— *Portugalissa:*
médico dentista;

▼A3

— *Itävallassa:*
ammattinimike, jonka Itävalta ilmoittaa jäsenvaltioille ja komissiolle 31 päivään joulukuuta 1998 mennessä;

— *Suomessa:*
”hammaslääkäri — tandläkare”;

— *Ruotsissa:*
”tandläkare”.

▼B

II LUKU

HAMMASLÄÄKÄRIN TUTKINTOTODISTUKSET, TODISTUKSET JA MUUT MUODOLLISTA KELPOISUUTTA OSOITTAVAT ASIAKIRJAT

2 artikla

jäsenvaltioiden on tunnustettava sellaiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat hammaslääketieteessä, jotka on annettu jäsenvaltioiden kansalaisille toisessa jäsenvaltiossa direktiivin 78/687/ETY 1 artiklan mukaisesti ja jotka on mainittu 3 artiklassa, siten, että kyseinen pätevyystodistus antaa jäsenvaltion alueella saman oikeuden hammaslääkärintoimen aloittamiseen

▼B

ja sen harjoittamiseen kuin jäsenvaltion itsensä antamat pätevyystodistukset.

3 artikla

Edellä 2 artiklassa tarkoitetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat ovat seuraavat:

a) *Saksassa*

►M2 ———— ◄ ”Zeugnis über die zahnärtzliche Staatsprüfung” (todistus hammaslääketieteen valtiontutkinnosta), jonka antavat toimivaltaiset viranomaiset;

▼M2

———

▼B

b) *Belgiassa:*

”diplôme légal de licencié en science dentaire/wettelijk diploma van licentiaat in de tandheelkunde” (virallinen todistus hammaslääketieteen loppututkinnon suorittamisesta), jonka antavat yliopistojen lääketieteelliset tiedekunnat tai keskustutkintolautakunta tai valtiolliset yliopistotutkintolautakunnat;

c) *Tanskassa:*

”bevis for tandlægeeksamen (kandidateksamen)” (virallinen tutkintotodistus, joka osoittaa haltijan suorittaneen hammaslääketieteen tutkinnon), jonka antavat hammaslääketieteelliset oppilaitokset, yhdessä sellaisen ”Sundhedsstyrelsen”-viraston (terveyshallitus) antaman asiakirjan kanssa, joka osoittaa haltijan työskennelleen hammaslääkäriharjoittelijana vaaditun ajan;

d) *Ranskassa:*

1. ”diplôme d”État de chirurgien-dentiste” (valtiollinen hammaslääkärin tutkintotodistus), jonka yliopistojen lääketieteelliset tiedekunnat tai yliopistojen lääketieteellis-farmaseuttiset tiedekunnat antoivat ennen vuotta 1973;
2. ”diplôme d”État de docteur en chirurgie dentaire” (valtiollinen hammaslääketieteen tutkintotodistus), jonka yliopistot antavat;

e) *Irlannissa:*

— ”Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.)”,

— ”Bachelor of Dental Surgery (BDS)” tai

— ”Licentiate in Dental Surgery (LDS)”

tutkintotodistus, jonka yliopistot tai ”Royal College of Surgeons in Ireland” antavat;

f) *Italiassa:*

tutkintotodistus, jonka nimen Italia antaa tiedoksi jäsenvaltioille ja komissiolle 24 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa;

g) *Luxemburgissa:*

”diplôme d"État de docteur en médicine dentaire” (valtiollinen hammaslääketieteen tutkintotodistus), jonka antaa valtion tutkintolautakunta;

h) *Alankomaissa:*

”universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen” (yliopistollinen todistus, joka osoittaa hammaslääkärin tutkinnon hyväksyttävästi suoritetuksi);

i) *Yhdistyneessä kuningaskunnassa:*

— ”Bachelor of Dental Surgery (BDS tai B.Ch.D)” tai

— ”Licentiate in Dental Surgery (LDS)”

tutkintotodistus, jonka antavat yliopistot ja ”royal college” -oppilaitokset;

▼A1

j) *in Greece:*

”πτυχίο οδοντιατρικής του Πανεπιστημίου”;

▼A2

k) *Espanjassa:*

tutkintotodistus, jonka nimen Espanja antaa tiedoksi jäsenvaltiolle ja komissiolle liittymisajankohtana;

l) *Portugalissa:*

”carta de curso de licenciatura em medicina dentária” (tutkintotodistus, jossa tunnustetaan hammaslääketieteen opintojen suorittaminen), jonka antaa korkeakoulu;

▼A3

m) *Itävallassa:*

tutkintotodistus, jonka Itävalta ilmoittaa jäsenvaltioille ja komissiolle 31 päivään joulukuuta 1998 mennessä;

n) *Suomessa:*

yliopiston lääketieteellisen tai hammaslääketieteellisen tiedekunnan antama ”todistus hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinnosta — bevis om odontologi licentiat examen” sekä toimivaltaisten terveysviranomaisten antama todistus käytännön harjoittelusta;

o) *Ruotsissa:*

yliopistojen hammaslääketieteellisten tiedekuntien antama ”tandläkarexamen” (yliopistollinentutkinto hammaslääketieteessä) sekä terveys- ja sosiaalihallituksen antama todistus käytännön harjoittelusta.

▼B

III LUKU

HAMMASLÄÄKETIETEEN ERIKOISALOJEN TUTKINTOTODISTUKSET, TODISTUKSET JA MUUT MUODOLLISTA KELPOISUUTTA OSOITTAVAT ASIAKIRJAT, JOTKA OVAT KAHDELLE TAI USEAMMALLE JÄSENVALTIOLLE YHTEISET

4 artikla

jäsenvaltion, jonka laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä on tätä asiaa koskevia säännöksiä, on tunnustettava sellaiset oikomishoidon ja suukirurgian erikoishammaslääkäreiden tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka on annettu jäsenvaltioiden kansalaisille toisessa jäsenvaltiossa direktiivin 78/687/ETY 2 ja 3 artiklan mukaisesti ja jotka on mainittu 5 artiklassa, siten, että kyseinen pätevyystodistus antaa jäsenvaltion alueella samat oikeudet kuin jäsenvaltion itsensä antamat pätevyystodistukset.

5 artikla

Edellä 4 artiklassa tarkoitetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat ovat seuraavat:

1. **Oikomishoito**

— *Saksassa:*

”fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie” (oikomishoidon erikoishammaslääkärin todistus), jonka antaa ”Landeszahnärztekammern” (osavaltion (”Land”) hammaslääkärilautakunta);

— *Tanskassa:*

”bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge in ortodonti” (oikomishoidon erikoishammaslääkärin nimikkeen käyttöön oikeuttava todistus), jonka antaa ”Sundhedsstyrelsen” (terveyshallitus);

— *Ranskassa:*

▼B

”le titre de spécialiste en orthodontie” (oikomishoidon erikoishammaslääkärin nimike), jonka antaa tähän tarkoitukseen toimivaltaiseksi hyväksytty viranomainen;

— *Irlannissa:*

”certificate of specialist dentist in orthodontics” (oikomishoidon erikoishammaslääkärin todistus), jonka antaa toimivaltaisen ministerin tähän tarkoitukseen hyväksymä toimivaltainen viranomainen;

— *Alankomaissa:*

”getuigschrift van erkenning en inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister” (todistus, joka osoittaa, että asianomainen on virallisesti hyväksytty ja että hänet on merkitty erikoishammaslääkärirekisteriin oikomishoidon erikoishammaslääkärinä), jonka antaa ”Specialisten-Registratiecommissie (SRC)” (erikoishammaslääkäreiden rekisteröintilautakunta);

— *Yhdistyneessä kuningaskunnassa:*

”certificate of completion of specialist training in orthodontics” (todistus oikomishoidon erikoishammaslääkärikoulutuksen suorittamisesta), jonka antaa tähän tarkoitukseen hyväksytty toimivaltainen viranomainen;

▼M1

— *Kreikassa:*

”τίτλος της Οδοντοϊατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής” (todistus oikomishoidon erikoistumiskoulutuksen suorittamisesta), jonka tätä tarkoitusta varten hyväksytty toimivaltainen viranomainen antaa;

▼A3

— *Suomessa:*

toimivaltaisten viranomaisten antama ”todistus erikoishammaslääkärin oikeudesta oikomishoidon alalla — bevis om specialisttandläkarrättigheten inom området tandreglering”;

— *Ruotsissa:*

terveys- ja sosiaalihallituksen antama ”bevis om specialistkompetens i tandreglering” (todistus oikeudesta käyttää oikomishoidon erikoishammaslääkärin nimikettä).

▼B

2. **Suukirurgia**

— *Saksassa:*

”fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie” (suukirurgian todistus), jonka antaa ”Landeszahnärztekammern” (osavaltion, ”Land”, hammaslääkärilautakunta);

— *Tanskassa:*

”bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontontologi” (sairaalassa harjoitettavan odontologian erikoishammaslääkärin nimikkeen käyttöön oikeuttava todistus), jonka antaa ”Sundhedssyrelsen” (terveyshallitus);

— *Irlannissa:*

”certificate of specialist dentist in oral surgery” (hammas- ja suukirurgian erikoishammaslääkärin todistus), jonka antaa toimivaltaisen ministerin tähän tarkoitukseen tunnustama toimivaltainen viranomainen;

— *Alankomaissa:*

”getuigschrift van erkenning en inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister (todistus, joka osoittaa, että kyseinen henkilö on virallisesti tunnustettu ja että hänen nimensä on merkitty erikoishammaslääkärirekisteriin suukirurgian erikoishammaslääkärinä), jonka antaa ”Specialisten-Registratiecommissie (SRC)” (erikoishammaslääkäreiden rekisteröintilautakunta);

— *Yhdistyneessä kuningaskunnassa:*

”certificate of completion of specialist training in oral surgery” (todistus suukirurgian erikoishammaslääkärin koulutuksen suorit-

▼B

tamisesta), jonka antaa tähän tarkoitukseen hyväksytty toimivaltainen viranomainen;

▼A3

— *Suomessa:*

toimivaltaisten viranomaisten antama ”todistus erikoishammaslääkärin oikeudesta suukirurgian (hammas- ja suukirurgian) alalla — bevis om specialisttandläkarrättigheten inom området oralkirurgi (tand- och munkirurgi)”;

— *Ruotsissa:*

terveys- ja sosiaalihallituksen antama ”bevis om specialistkompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar” (todistus suukirurgian erikoishammaslääkärin pätevyydestä).

▼B

6 artikla

1. Jos jäsenvaltioiden kansalaiset, jotka haluavat saada sellaisen erikoishammaslääkärin tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan, jota ei anneta siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että heidän on täytettävä sen omien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaiset kyseistä erikoisalaa koskevat koulutusvaatimukset.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion on kuitenkin otettava huomioon joko kokonaan tai osittain 1 kohdassa tarkoitettujen kansalaisten suorittamat koulutusjaksot, joista sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ovat antaneet heille tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan edellyttäen, että koulutusjaksot vastaavat vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaadittavia kyseisen erikoistumiskoulutuksen koulutusjaksoja.

3. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tai toimielinten tulee tutkittuaan asianomaisen erikoistumiskoulutuksen sisällön ja pituuden niille toimitettujen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen perusteella ilmoittaa hänelle vaadittavan lisäkoulutuksen pituus ja alat, jotka sen tulee kattaa.

IV LUKU

SAAVUTETUT OIKEUDET

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on tunnustettava riittäväksi todisteeksi niiden jäsenvaltioiden kansalaisten osalta, joiden tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat eivät täytä kaikkia direktiivin 78/687/ETY 1 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, sellaiset kyseisissä jäsenvaltioissa ennen direktiivin 78/687/ETY täytäntöönpanoa annetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta hammaslääketieteessä osoittavat asiakirjat, joiden liitteenä on todistus siitä, että asianomaiset ovat tosiasiallisesti ja luvallisesti harjoittaneet mainittua toimintaa ainakin kolme peräkkäistä vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden aikana.

2. Jäsenvaltioiden on tunnustettava riittäväksi todisteeksi niiden jäsenvaltioiden kansalaisten osalta, joiden erikoishammaslääkärin tutkintotodistukset, todistukset tai muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat eivät täytä kaikkia direktiivin 78/687/ETY 2 ja 3 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, erikoishammaslääkärin tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka jäsenvaltiot ovat antaneet ennen direktiivin 78/687/ETY täytäntöönpanoa. Jäsenvaltio voi kuitenkin vaatia, että tällaisten tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen liitteenä on sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tai toimielinten, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, antama todistus, joka osoittaa

▼B

asianomaisen hoitaneen kysymyksessä olevia tehtäviä erikoishammaslääkärinä ajan, joka on kaksi kertaa niin pitkä kuin sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, erikoistumiskoulutuksen keston ja direktiivissä 78/687/ETY tarkoitetun vähimmäiskoulutusjakson keston erotus, sikäli kuin nämä jaksot eivät ole yhtä pitkiä kuin direktiivin 78/687/ETY 2 artiklassa säädetty koulutuksen vähimmäiskesto.

Jos kuitenkin vastaanottava jäsenvaltio ennen tämän direktiivin täytäntöönpanoa vaati koulutuksen vähimmäiskestoa, joka on lyhyempi kuin direktiivin 78/687/ETY 2 artiklassa tarkoitettu kesto, ensimmäisessä alakohdassa mainittu erotus voidaan määritellä vain suhteessa kyseisen valtion säätämään koulutuksen vähimmäiskestoon.

▼M1

3. Jäsenvaltioiden tulee hyväksyä riittäväksi todisteeksi jäsenvaltioiden kansalaisilta, jos jäsenvaltioiden kansalaisten hammaslääkärin tai (oikomishoidon tai suukirurgian) erikoishammaslääkärin tutkintotodistukset, todistukset tai muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat eivät vastaa 3 ja 5 artiklassa säädettyjä pätevyystodistuksia tai nimikkeitä, näiden jäsenvaltioiden antamat tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, kun niiden liitteenä on toimivaltaisten viranomaisten tai toimielinten antama todistus. Todistuksesta tulee käydä ilmi, että hammaslääkärin tai (oikomishoidon tai suukirurgian) erikoishammaslääkärin tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat on annettu sellaisen koulutuksen perusteella, joka on direktiivin 78/687/ETY niiden säännösten mukaista, joita, tapauksen mukaan, tarkoitetaan tämän direktiivin 2 ja 4 artiklassa, ja että jäsenvaltio, joka on ne antanut, pitää niitä samanarvoisina kuin pätevyystodistuksia ja nimikkeitä, joista säädetään, tapauksen mukaan, tämän direktiivin 3 ja 5 artiklassa.

▼M2

7 a artikla

1. Jos jäsenvaltioiden kansalaisten hammaslääkärin tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat todistavat, että koulutus on hankittu entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella ja kyseinen koulutus ei vastaa kaikkia direktiivin 78/687/ETY 1 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, muiden jäsenvaltioiden kuin Saksan on tunnustettava kyseiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat riittäväksi todisteeksi, jos

— ne on annettu koulutuksesta, joka on alkanut ennen Saksan yhdistymistä,

— ne antavat haltijalleen oikeuden harjoittaa hammaslääkärintointa koko Saksan alueella samoin edellytyksin kuin Saksan toimivaltaisten viranomaisten antamat ja 3 artiklan a alakohdassa tarkoitetut asiakirjat, ja

— niiden liitteenä on Saksan toimivaltaisen viranomaisen antama todistus, jonka mukaan kyseiset kansalaiset ovat tosiasiallisesti ja luvallisesti harjoittaneet kyseistä toimintaa Saksassa vähintään kolme peräkkäistä vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden aikana.

2. Jos jäsenvaltioiden kansalaisten erikoishammaslääkärin tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat todistavat, että koulutus on hankittu entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella ja kyseinen koulutus ei vastaa direktiivin 78/687/ETY 2 ja 3 artiklassa säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia, muiden jäsenvaltioiden kuin Saksan on tunnustettava kyseiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat riittäväksi todisteeksi, jos ne

— on annettu koulutuksesta, joka on alkanut ennen Saksan yhdistymistä, ja

— antavat haltijalleen oikeuden harjoittaa kyseistä toimintaa erikoishammaslääkärinä koko Saksan alueella samoin edellytyksin

▼M2

kuin Saksan toimivaltaisten viranomaisten antamat ja 5 artiklan 1 ja 2 alakohdassa tarkoitetut asiakirjat.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaatia, että kyseisten tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen liitteenä on Saksan toimivaltaisen viranomaisen tai toimielimen antama todistus, jonka mukaan haltija on harjoittanut erikoishammaslääkärinä kyseistä toimintaa vähintään kaksi kertaa sen ajan, joka on Saksan alueella saadun erikoiskoulutuksen ja direktiivissä 78/687/ETY tarkoitetun vähimmäiskoulutusajan erotus silloin, kun ne eivät täytä direktiivin 78/687/ETY 2 artiklassa säädettyjä koulutuksen kestoa koskevia vähimmäisvaatimuksia.

▼B

V LUKU

TUTKINTONIMIKKEEN KÄYTTÖ

8 artikla

1. Jollei 17 artiklassa toisin säädetä, vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava, että ►A3 2, 4, 7, 19, 19 a ja 19 b artiklan ◄ edellytykset täyttävillä jäsenvaltioiden kansalaisilla on oikeus käyttää säädettyä tutkintonimikettä, jollei se ole sama kuin ammattinimike, tai tarvittaessa sen lyhennettä, joka on käytössä siinä jäsenvaltiossa, josta ovat he peräisin tai josta he tulevat, tämän valtion kielellä. Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia, että nimikkeen jäljessä on mainittava sen antaneen laitoksen tai tutkintolautakunnan nimi ja sijaintipaikka.

2. Jos siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, käytetty tutkintonimike saattaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa sekaantua nimikkeeseen, joka tässä valtiossa edellyttää asianomaiselta lisäkoulutusta, jota kyseinen henkilö ei ole suorittanut, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia häntä käyttämään siinä jäsenvaltiossa, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee, hankittua tutkintonimikettä sopivassa muodossa, jonka vastaanottava jäsenvaltio määrää.

VI LUKU

SÄÄNNÖKSET, JOTKA HELPOTTAVAT SIJOITTAUTUMISOIKEUDEN JA PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUDEN TEHOKASTA KÄYTTÄMISTÄ HAMMASLÄÄKÄREIDEN TOIMINNASSA

A. Erityissäännöksiä sijoittautumisoikeudesta

9 artikla

1. Vastaanottavan jäsenvaltion, joka vaatii 1 artiklassa tarkoitettuun toimintaan ensi kertaa ryhtyviltä kansalaisiltaan todistusta hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta, on muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta hyväksyttävä tästä riittäväksi todisteeksi sellaiset todistukset, jotka osoittavat, että vaatimukset hyvästä maineesta ja nuhteettomuudesta täyttyvät, ja jotka on antanut sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

2. Jos jäsenvaltio, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ei vaadi tässä tarkoitettua toimintaa ensi kertaa aloittavilta henkilöiltä todistusta hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia otteen sen jäsenvaltion rikosrekisteristä, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, tai jollei tällaista ole, vastaavan asiakirjan, jonka on antanut sen jäsenvaltion toimivaltainen oikeus- tai hallintoviranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

3. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on yksityiskohtaisia tietoja vakavasta seikasta, joka on tapahtunut sen alueen ulkopuolella ennen kuin kyseinen henkilö sijoittautui tähän valtioon ja joka todennäköisesti vaikuttaisi kyseisen toiminnan aloittamiseen sen alueella, se voi

▼B

ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on tarkistettava tietojen todenperäisyys, jos ne voivat vaikuttaa kyseisen toiminnan aloittamiseen sen alueella. Tämän valtion viranomaisten on päätettävä tarvittavien tutkimusten luonteesta ja laajuudesta ja ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikista toimenpiteistä, joihin ne tämän johdosta ryhtyvät antamiensa todistusten tai asiakirjojen suhteen.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että annettuja tietoja käsitellään luottamuksellisina.

10 artikla

1. Jos vastaanottavassa jäsenvaltiossa on voimassa laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevia säännöksiä hyvän maineen tai nuhteettomuuden vaatimuksista, mukaan lukien säännökset kurinpitotoimista vakavan ammatillisen väärinkäytöksen tai rikostuomion varalta, jotka liittyvät 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen, sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on toimitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikki tarpeelliset tiedot ammatillisista tai hallinnollisista kurinpitotoimista, joihin asianomaisen suhteen on ryhdytty, tai ammatin harjoittamiseen liittyvistä rangaistuksista, joihin asianomainen on tuomittu siinä jäsenvaltiossa, josta hän on peräisin tai josta hän tulee.

2. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on yksityiskohtaisia tietoja vakavasta seikasta, joka on tapahtunut sen alueen ulkopuolella ennen kuin henkilö perusti toimipaikan tähän valtioon ja joka todennäköisesti vaikuttaisi tässä tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen sen alueella, se voi ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on tarkistettava tietojen todenperäisyys, jos ne voivat vaikuttaa kyseisen toiminnan harjoittamiseen tässä jäsenvaltiossa. Tämän jäsenvaltion viranomaisten on päätettävä tarvittavien tutkimusten laadusta ja laajuudesta ja ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikista toimenpiteistä, joihin ne tämän johdosta ryhtyvät 1 kohdan mukaisesti annettujen tietojen suhteen.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että annettuja tietoja käsitellään luottamuksellisina.

11 artikla

Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka aikovat ryhtyä harjoittamaan 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa tai harjoittavat sitä, todistusta fyysisestä ja henkisestä terveydestä, tuon valtion tulee hyväksyä siitä riittäväksi todisteeksi sellaisen asiakirjan esittäminen, joka vaaditaan siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Jos jäsenvaltio, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ei aseta tällaisia vaatimuksia niille, jotka aikovat ryhtyä harjoittamaan tai harjoittavat kyseistä toimintaa, vastaanottavan jäsenvaltion tulee hyväksyä tällaiselta kansalaiselta kyseisen valtion toimivaltaisen viranomaisen antama todistus, joka vastaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa annettuja todistuksia.

12 artikla

Edellä 9, 10, ja 11 artiklassa tarkoitetut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kolmea kuukautta vanhempia.

13 artikla

1. Edellä 9, 10 ja 11 artiklan mukainen menettely, jossa käsitellään asianomaisen oikeutta ryhtyä harjoittamaan 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa, on saatettava päätökseen mahdollisimman nopeasti ja

▼B

viimeistään kolmen kuukauden kuluessa kaikkien asianomaista koskevien asiakirjojen esittämisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän menettelyn päätyttyä tehdystä muutoksenhausta johtuvien määräaikojen noudattamista.

2. Edellä 9 artiklan 3 kohdassa ja 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyyntö tutkia asia uudelleen keskeyttää 1 kohdassa tarkoitetun määräajan.

Jäsenvaltion, jonka puoleen asiassa käännytään, on annettava vastauksensa kolmen kuukauden kuluessa.

Vastauksen saatuaan tai määräajan päätyttyä vastaanottavan jäsenvaltion on jatkettava 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

14 artikla

Jos vastaanottava jäsenvaltio edellyttää, että sen omat kansalaiset, jotka aloittavat tai harjoittavat 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa, vannovat valan tai antavat juhlallisen vakuutuksen, ja kyseisen valan tai vakuutuksen kaava ei sovellu muiden jäsenvaltioiden kansalaisten käytettäväksi, kyseisen jäsenvaltion on huolehdittava, että asianomaiselle on tarjottavissa asianmukainen ja vastaava valan tai vakuutuksen kaava.

B. **Erityissäännöksiä palvelujen tarjoamisesta**

15 artikla

1. Jos jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka ryhtyvät harjoittamaan tai harjoittavat 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa, ammatillisen järjestön tai toimielimen antamaa toimilupaa, jäsenyyttä tai rekisteriin merkitsemistä, kyseisen jäsenvaltion on vapautettava palveluja tarjoavat muiden jäsenvaltioiden kansalaiset tästä vaatimuksesta.

Asianomaisen on tarjottava palveluja samoin oikeuksin ja velvollisuuksin kuin vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisten; häneen on erityisesti sovellettava tässä jäsenvaltiossa voimassa olevia ammatillisia tai hallinnollisia menettelytapasääntöjä.

Tästä syystä ja 2 kohdassa mainitun palvelujen tarjoamista koskevan ilmoituksen lisäksi jäsenvaltiot voivat vaatia joko ilman eri toimenpidettä tehtäviä väliaikaista rekisteröintiä tai muodollista jäsenyyttä ammatillisessa järjestössä tai toimielimessä tai vaihtoehtoisesti rekisteriin merkitsemistä mahdollistaakseen alueellaan voimassa olevien ammatillisten menettelytapasäännösten täytäntöönpanon edellyttäen, että tällainen rekisteröinti tai jäsenyys ei viivytä tai millään tavoin vaikeuta palvelujen tarjoamista eikä myöskään aiheuta palveluja tarjoavalle henkilölle lisäkustannuksia.

Jos vastaanottava jäsenvaltio toteuttaa toisessa alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet tai saa tietoonsa seikkoja, jotka ovat näiden säännösten vastaisia, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä sille jäsenvaltiolle, johon edunsaaja on sijoittautunut.

2. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia asianomaista antamaan toimivaltaisille viranomaisille ennakolta ilmoituksen palvelujen tarjoamisesta, jos siihen liittyy väliaikainen oleskelu kyseisen valtion alueella.

Kiireellisissä tapauksissa tämä ilmoitus voidaan antaa mahdollisimman pian palvelujen tarjoamisen jälkeen.

3. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia 1 ja 2 kohdan mukaisesti asianomaiselta asiakirjat, jotka sisältävät seuraavat tiedot:

— ilmoituksen, jota tarkoitetaan 2 kohdassa;

— todistuksen siitä, että asianomainen harjoittaa laillisesti tässä tarkoitettua toimintaa siinä jäsenvaltiossa, johon hän on sijoittautunut; sekä

— todistuksen siitä, että asianomaisella on jokin niistä tutkintotodistuksista, todistuksista tai muista muodollista kelpoisuutta

▼B

osoittavista asiakirjoista, jotka tarvitaan kyseisten palvelujen tarjoamiseen ja joita tarkoitetaan tässä direktiivissä.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kahtatoista kuukautta vanhempia.

5. Jos jäsenvaltio kokonaan tai osittain kieltää väliaikaisesti tai pysyvästi kansalaiseltaan tai toisen jäsenvaltion kansalaiselta, joka on sijoittautunut sen alueelle, 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamisen, sen on tarvittaessa huolehdittava siitä, että 3 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu todistus peruutetaan väliaikaisesti tai pysyvästi.

16 artikla

Jos vakuutuslaitosten välillä tehtävän, sosiaaliturvajärjestelmien perusteella vakuutetuille henkilöille annettuja palveluja koskevan tiliselvityksen vuoksi vastaanottava jäsenvaltio vaatii julkisen sosiaaliturvalaitoksen rekisteriin merkitsemistä, tämän jäsenvaltion tulee vapauttaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet jäsenvaltioiden kansalaiset tästä vaatimuksesta, jos palvelujen tarjoamiseen liittyy kyseisen henkilön matkustamista.

Jos palvelujen tarjoamiseen liittyy kyseisen henkilön matkustamista, jäsenvaltio voi vaatia, että hänen tulee tehdä tälle laitokselle ilmoitus tarjotuista palveluista etukäteen tai kiireellisissä tapauksissa niiden tarjoamisen jälkeen.

C. **Säännökset, jotka koskevat sekä sijoittautumisoikeutta että palvelujen tarjoamisen vapautta**

17 artikla

1. Jos 1 artiklassa tarkoitettuun toimintaan liittyvän ammattinimikkeen käyttö on vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännelty, toisten jäsenvaltioiden kansalaisten, jotka täyttävät ►**A3** 2 artiklassa, 7 artiklan 1 kohdassa, 19 artiklassa, 19 a artiklassa ja 19 b artiklassa ◄ säädetyt edellytykset, tulee käyttää vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikettä, joka siinä valtiossa vastaa mainittuja kelpoisuusvaatimuksia, ja sen lyhennettä.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan myös erikoishammaslääkärin ammattinimikkeiden käyttöön, sikäli kuin niitä käyttävät 4 artiklassa ja 7 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävät henkilöt.

18 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta asianomaiset voivat saada tietoa vastaanottavan jäsenvaltion terveydenhuoltoa ja sosiaaliturvaa koskevasta lainsäädännöstä ja tarvittaessa siellä noudatettavasta ammattietiikasta.

Tätä varten jäsenvaltiot voivat perustaa tiedotuskeskuksia, joista asianomaiset voivat saada tarvitsemansa tiedot. Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat edellyttää, että kun on kysymys sijoittautumisesta, edunsaajat ottavat yhteyttä näihin keskuksiin.

2. Jäsenvaltiot voivat perustaa 1 kohdassa tarkoitettuja keskuksia niiden toimivaltaisten viranomaisten tai toimielimien yhteyteen, jotka ne ovat nimenneet 24 artiklan 1 kohdassa asetetun määräajan kuluessa.

3. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa huolehdittava, että asianomaiset sekä oman etunsa että potilaittensa edun vuoksi hankkivat tarpeellisen kielitaidon ammattinsa harjoittamiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

▼B

VII LUKU

ITALIAN ERIKOISTILANNETTA KOSKEVAT SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

19 artikla

Siitä ajankohdasta lähtien, jolloin Italia toteuttaa tämän direktiivin soveltamisen edellyttämät toimenpiteet, jäsenvaltioiden tulee tunnustaa tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiseksi ne lääketieteen tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka Italiassa on annettu yliopistolliset lääketieteen opinnot viimeistään 18 kuukauden kuluttua tämän direktiivin tiedoksi antamisesta aloittaneille henkilöille, kun niiden liitteenä on Italian toimivaltaisten viranomaisten antama todistus, joka osoittaa, että nämä henkilöt ovat harjoittaneet Italiassa direktiivin 78/687/ETY 5 artiklassa tarkoitettua toimintaa tosiasiallisesti, luvallisesti ja pääasiallisesti vähintään kolme peräkkäistä vuotta todistuksen antamista edeltävien viiden vuoden aikana ja että näillä henkilöillä on oikeus harjoittaa mainittua toimintaa samoin edellytyksin kuin tämän direktiivin 3 artiklan f alakohdassa tarkoitettujen tutkintotodistusten, todistusten tai muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen haltijoilla.

Edellä 1 alakohdassa mainittua vaatimusta kolmen vuoden ammattikokemuksesta ei oteta huomioon, jos asianomaiset ovat suorittaneet vähintään kolmen vuoden opinnot, joiden toimivaltaiset viranomaiset todistavat vastaavan direktiivin 78/687/ETY 1 artiklassa mainittuja opintoja.

▼A2

19 a artikla

Siitä ajankohdasta lähtien, jolloin Espanjan kuningaskunta toteuttaa tämän direktiivin edellyttämät toimenpiteet, jäsenvaltioiden tulee tunnustaa tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiseksi ne lääkärin tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka Espanja on myöntänyt yliopistolliset lääketieteen opinnot ennen yhteisöihin liittymistä aloittaneille henkilöille, kun niiden liitteenä on Espanjan toimivaltaisen viranomaisen myöntämä todistus, joka osoittaa, että nämä henkilöt ovat harjoittaneet Espanjassa direktiivin 78/687/ETY 5 artiklassa tarkoitettua toimintaa tosiasiallisesti, luvallisesti ja pääasiallisesti vähintään kolme peräkkäistä vuotta todistuksen myöntämistä edeltävien viiden vuoden aikana ja että näillä henkilöillä on oikeus harjoittaa mainittua toimintaa samoilla edellytyksillä kuin tämän direktiivin 3 artiklan k kohdassa tarkoitettujen tutkintotodistusten, todistusten tai muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen haltijoilla.

Edellä 1 kohdassa mainittua vaatimusta kolmen vuoden ammattikokemuksesta ei vaadita, jos asianosaiset ovat suorittaneet vähintään kolmen vuoden opinnot, joiden toimivaltaiset viranomaiset todistavat vastaavan direktiivin 78/687/ETY 1 artiklassa mainittuja opintoja.

▼A3

19b artikla

Siitä ajankohdasta alkaen, jolloin Itävallan tasavalta toteuttaa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet, jäsenvaltiot tunnustavat tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiseksi ne lääketieteen tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka Itävallassa on annettu yliopistolliset lääketieteen opinnot ennen 1 päivää tammikuuta 1994 aloittaneille henkilöille, ja joiden liitteenä on Itävallan toimivaltaisten viranomaisten antama todistus, joka osoittaa, että nämä henkilöt ovat harjoittaneet Itävallassa direktiivin 78/687/ETY 5 artiklassa tarkoitettua toimintaa tosiasiallisesti, luvallisesti ja pääasiallisesti vähintään kolme peräkkäistä vuotta todistuksen antamista edeltävien viiden vuoden aikana ja että näillä henkilöillä on oikeus harjoittaa mainittua toimintaa samoin edellytyksin kuin tämän direktiivin 3

▼A3

artiklan m alakohdassa tarkoitettujen tutkintotodistusten, todistusten tai muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen haltijoilla.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa mainittua vaatimusta kolmen vuoden ammattikokemuksesta ei oteta huomioon, jos asianomaiset ovat suorittaneet vähintään kolmen vuoden opinnot, jotka toimivaltaiset viranomaiset todistavat direktiivin 78/687/ETY 1 artiklassa mainittuja opintoja vastaaviksi.

▼B

VIII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

20 artikla

jos jäsenvaltiot vaativat omilta kansalaisiltaan, että sosiaaliturvajärjestelmän hammaslääkäriksi nimittämistä varten on suoritettava valmistava harjoittelujakso, ne voivat asettaa saman edellytyksen muiden jäsenvaltioiden kansalaisille kahdeksan vuoden ajan tämän direktiivin tiedoksi antamisesta. Harjoittelujakso ei kuitenkaan saa olla kuutta kuukautta pidempi.

21 artikla

Vastaanottava jäsenvaltio voi, jos siihen on perusteltua aihetta, vaatia toisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista todistamaan oikeaksi toisessa jäsenvaltiossa annetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, joita tarkoitetaan II, III ja IV luvussa, sekä vahvistamaan sen, että asianomainen täyttää kaikki direktiivissä 78/687/ETY säädetyt koulutusvaatimukset.

22 artikla

Jäsenvaltioiden on 24 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa nimettävä ne viranomaiset ja toimielimet, jotka ovat toimivaltaisia antamaan ja ottamaan vastaan tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista kelpoisuutta osoittavia asiakirjoja sekä tässä direktiivissä tarkoitettuja asiakirjoja ja tietoja, sekä ilmoitettava siitä muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä.

23 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan myös niihin jäsenvaltioiden kansalaisiin, jotka asetuksen (ETY) N:o 1612/68 mukaisesti harjoittavat tai aikovat harjoittaa 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa palkattuina työntekijöinä.

24 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahdeksantoista kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Italian on kuitenkin toteutettava nämä toimenpiteet kuuden vuoden määräajan kuluessa ja joka tapauksessa silloin, kun se ryhtyy direktiivin 78/687/ETY noudattamisen edellyttämiin toimenpiteisiin.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

25 artikla

jos jäsenvaltiolla on huomattavia ongelmia tämän direktiivin soveltamisessa tietyillä aloilla, komissio tutkii näitä ongelmia yhdessä kyseisen valtion kanssa ja pyytää asiasta lausunnon terveydenhuollon johtavien virkamiesten komitealta, joka on asetettu päätöksellä 75/365/ETY [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 78/689/ETY [2].

---

[1] EYVL N:o L 167, 30.6.1975, s. 19
[2] EYVL N:o L 233, 24.8.1978, s. 17

▼B

Komissio tekee tarvittaessa neuvostolle aiheelliset ehdotukset.

26 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.